

Koolisõda

Nagu varasematel aastatelgi on koolileht vahel teinud viktoriini „Koolisõda“, siis viisime nüüdki läbi küsitluse õpetajate ning õpilaste seas. Seda tehes tuli ette ootamatusi. Mitu õpetajat ei olnud nõus küsimustele vastama, sest kartsid, et ei oska. Aga vapramad pidasid vastu! Teiegi saate lugeda, mida nad vastasid. Kas oleksite ise vastuseid teadnud?

1. Mitu sammu teeb varblane aastas?	5. Mitu kõrgustikku on Eestis?
2. Kus asub Külaküla küla?	6. Mustad hambad ja valged hambad, köht on keeli täis?
3. Mis muutub väiksemaks, kui ta tagurpidi keerata?	
4. Mis on koolis kõige tuntum lause, mida õpilased õpetajatele ütlevad?	

Küsimused koostas Katrina Merily Reimand, 9.b klass

Marie Kramer, 7.a

- Tuhat
- Põhja-Eestis
- Nr 9
- Ma ei tea
- 5
-

3 punkti

Anete Tomson, 8.b

- Varblane hüppab
-
- Nr 9
- Ei tea
- 4
- Klaver

4 punkti

Jarmo Põlluste, 9.b

- Varblane ei teegi samme, sest varblane hüppab
- Tartumaal
- Nr 9
- Ma ei oska/ei tea
- 4
- Klaver

4 punkti

Jüri Ojamaa

- Varblane hüppab
- Kihnu saarel
- Nr 9
- Ma ei tea
- 3
- Klaver

4 punkti

Kalli Pöld

- Mitte ühtegi
- Viljandimaal
- Nr 9
- Ma ei oska
- 5
- Klaver

5 punkti

Vastused: 1. Mitte ühtegi, varblane hüppab. 2. Hiiumaal. 3. Numbri 9. 4. Ma ei tea. (Ma ei tea.) 5. Viis. 6. Klaver.

Lugejamäng

- Kes on vasakpoolsel pildil? Mitmenda koha saavutasid need tüdrukud Põlvas etluskonkursil?
- Kuidas läks meie õpilastel inglise keele ettelugemisvõistlusel 29. novembril Viljandi linnaraamatukogus? Vastuseid võid leida kooli kodulehelt (lingilt õppetöö/ olümpiaadid).
- Mis artikkel meeldis selles lehenumbris sulle kõige rohkem? Milline foto?

Vastused tuua 22. detsembriks kooli raamatukokku.

Lehte tegid: peatoimetaja Katrina M. Reimand, vastutav väljaandja Külliki Asu ja tehniline toimetaja Elina Tirgo.
Fotod: E. Kukk, A. M. Reili, I. Sepp, L. Soosaar, A. Roht, M. Jaadla, K. Vagel, T. Laikoja jt. **Trükk:** OÜ Vali Press.

Viljandlaste grupp Skuodase koolimaja ees enne ärasõitu.

Nordplus viis õppurid Leedumaale

Ursula Ilves, 8.c klass

25 septembrist kuni 1. oktoobrini toimus rahvusvahelise projekti Nordplus „Learn 2“ raames õpilasvahetus Leetu. Projektis osaleb neli riiki: Eesti, Leedu, Soome ja Norra. Tegemist oli projekti kolmanda vahetusega, eelmised kohtumised on olnud Soomes ja Eestis.

Kui paljudele võib mõte teise riiki vahetusõpilaseks minemisest tunduda hirmutav, siis osa näeb seda võimalusena ennast võõras keskkonnas proovile panna ja kogemusi omandada. Kindlasti saab vahetusõpilane uusi sõpru ja tutvavaid ning arendab oma inglise keelt ja suhtlemisoskusi.

Mulle oli vahetusõpilaseks minemine juba tükk aega huvi pakkunud ja olin pikalt kaalunud, kas ka ise minna. Kui sain teada, et septembri lõpus avaneb võimalus sõita Leetu Skuodasesse, olin kindel, et tahan selles osaleda. Skuodas on väike linn Leedu põhjaosas, mis asub vaid kahe kilomeetri kaugusel Läti piirist ja linnas on üle 7000 elaniku.

Ma sain tüdrukuga, kelle kodus elasin, väga hästi läbi ja see on kindlasti üheks põhjuseks, miks

mul vahetusest nii positiivsed emotsioonid on. Me hakkasime Rütaga omavahel suhtlema juba nädal enne reisi ja ma ootasin sinna jõudmist väga. Kohapeal rääkisime tundide viisi juttu ja meil sai päris palju nalja.

Skuodases osalesime leedukate koolitundides, meile toimusid ka mõned eraldi tunnid, kokkusaamised ja ühisüritused.

Külastasime kohalikku muuseumi ja ühel päeval oli väljasõit teise linna. Me õpetasime üksteisele erinevaid sõnu, numbreid, tantse ja mängu.

Õpilasvahetus pani mõistma, mis meie koolis tegelikult hästi on. Meie maja on nii seest kui väljast palju ilusam ja ka õhkkond on siin parem. Samuti koolitoit: Leedus näiteks paljud õpilased ei söögi koolis või võtavad midagi kaasa, sest koolitoidu eest peavad nad maksma ja söögi kvaliteet ei ole hea.

Projekti kavas oli piisavalt vaba aega, mis andis meile võimaluse leedukatega koos olla, nende kodulinnas ringi vaadata ning viibida kohtades, kus sealsed noored oma aega veedavad. Suhtlemine läks iga päevaga aina sujuvamaks.

Kurb oli sealt ära tulla, sest kõik, kellega kokku puutusin, olid väga toredad ja sõbralikud. Mulle see kogemus väga meeldis ja ma tahan kindlasti veel õpilasvahetustest osa võtta.

Laura Kaasik:

„Alguses ei julgenud ma väga midagi teha ega rääkida, aga paari päevaga olin juba harjunud. Leedus olla oli väga tore. Tundides ma muidugi väga midagi aru ei saanud. Kui pidime ära tulema hakkama, ei tahtnud ma lahkuda, sest mulle nii meeldis sealne pere ja üldine seltskond. Esimesed paarkümmend minutit bussis ma nutsin, sest tahtsin tagasi, aga ega sellel väga mõtet polnud, sest niikuinii sel päeval sinna tagasi ei saanud.“

Margus Soosaar:

„Olin oma majutajaga kohtunud juba Eestis, seetõttu ootasin väga Leetu minekut. Alguses ei olnud väga julgust teistega rääkida, kuid kolmandal päeval oli tunne, nagu oleksin kodus. Soovitan seda projekti kõigile, kes tahavad leida uusi sõpru ja suurepäraseid kogemusi.“

Head lugejad!

Mäletan, kui olin väike seitsmeaastane tüdruk, mul oli esimene aktus ning hiiglaslik maja kõrgus mu ees. Astusin uksest sisse ning nägin palju lapsi, nii endast suuremaid kui ka väiksemaid. Jalad värisesid kartusest, aga polnud hullu, sest kõik olid väga rõõmsad ja sõbralikud. Nii möödus minu elu esimene 1. september. Ka sel aastal tuli meie kooli palju selliseid väikesi lapsi. Oleme neile kõigile ühiselt toeks! See on nende esimene ja oluline kooliaasta!

Sügiskuudel on toimunud hulk sündmusi, mida selles lehes kajastame. Saame üheskoos visata pilgu peale olnule ja võib-olla leiate ennast ka mõnelt pildilt üles...

Loodan, et kõigil oli huvitav sügis. Praegu on väljas pime ja salapärane. Kooli tulet pimedas ja kui üheksandal klassil lõpeb viimane tund, lähevad nad kojugi salapärasuses pimeduses. Selleks, et me üksteist seal väljas ära ei kaotaks, peaksime kandma helkureid! Helkurit peab kandma, sest pimedas meid lihtsalt ei märgata ilma selleta. Ole nii ilus ja särav inimene kui tahes, väike helkur võib päästa elu.

Olge ettevaatlikud ka praeguste ilmadega, sest need on väga muutlikud ja petlikud. Olge terved ja näeme peale talveaheaega!

Katrina

Katrina Merily Reimand,
Oma Sõna peatoimetaja

Tutvusime karjäärimaailmaga mängides

Susanna-Emilia Gorškova ja Grete Hanschmidt, 5.b klass

26.septembril toimus Viljandis üritus Karjäärijaht.

Lapsi oli ka Paalalinna ja Jakobsoni koolist. VKLK-st olid 5.d, 5.b, 6.b ja 6.c õpilased. Üritusel oli kokku 64 last.

Alguses tegime tutvumisringi. Karjäärijahti käigus külastati kontrollpunkte Viljandi Muuseumis, Viljandi Huvikoolis, Viljandi Gümnaasiumis, Töötukassa Viljandimaa osakonnas, Viljandimaa Arenduskeskuses, Viljandi Linnaraamatukogus, Viljandi Avatud Noortetehases, Bonifatiuse Gildis, TÜ Viljandi Kultuuriakadeemias ja Viljandimaa Rajaleidja keskus. Tegelikult me ei jooksnud mööda Viljandit, vaid see kõik toimus lennukitehases.

Me „kehastusime“ erinevateks töölisteks, nt kirurgideks, politseinikeks, fotograafideks jne. Väga naljakas ja tore oli ennast panna mingisuguse tööliste rolli.

Peale pildistamist oli väike esitamine ja järgmine ülesanne. Meisterdasime rinnamärke, 3D prille ja hologramme. Päev oli tõeliselt tore.

Rajaleidja töötaja Kersti Sillaots: Mõte tekkis nii, et soovisime korraldada suuremale hulgale noortele midagi toredat ja vahvat, mille käigus õpitakse paremini tundma nii iseennast kui ka karjääri mõistet ning ametite maailma erinevate ülesannete kaudu. Oluliseks eesmärgiks oli ka omavahelise koostöö suurendamine linna erinevate asutuste vahel.

5.b tüdrukud harjutavad juuksurirolli.

Mihklilaat tõi koolimajja külalisi

Anna Kateriina Mathilde Asu ja Marie Kramer, 7. klass

Väikesed müüjad kehastusid kergesti ümber ostjateks ja tarbijateks.

Neljapäeval, 29. septembril toimus väikeste maja saalis mihklilaat. 4.a klass korraldas kohviku, kus sai laudades istuda, õunamahla või kohvi juua ning laadasaia maitsta.

Selle aasta laat oli erakordselt suur, see kestis terve tunni. Müüdi nii

magusat kui ka soolast, mahla, ehteid, lõikelaudu ja muud. Väga populaarsed oli pulgakoogid.

Mõnelgi noorel müüjal oli abiks ema või isa. Enamik müüjaid sai kaubast lahti ja oli päevaga rahul.

Tähistasime koolis ühiselt isadepäeva

Muljeid kogus Külliki Asu

...

10. novembri õhtul kell 18 hakkas meie kooli väikeste majas õhtu, mis oli mõeldud isade kooli meelitamiseks. See õnnestus hästi. Osavõtt oli rohkearvuline ning koolimaja ümbruses ei olnud leida ühtki parkimiskohta!

See üritus algas väikesest kontserdiga, kus esinesin ka mina koos poistekooriga. Pärast kontserti avati töötavad. Tegime koos isaga pisikesest multika, mis kandis pealkirja „Kaos“. Meil oli väga lõbus.

Robin Toom, 4.c

Mina käisin isaga kõigepealt politsei töötoas. Seal me tegime näpupalgi ja sai vaadata ka politseinike varustust. Siis läksime füüsika töötuppa. Seal vaatasime 3D pilte. Mina nendest aru ei saanud, aga isa nägi erinevaid kujundeid.

Kristofer Ruus, 4.a

Kõige lemmikum töötuba oli füüsika. Ruumilisi pilte oli lahe vaadata.

Elisette Tõnisalu, 4.c

Raamatukogus pidime raamatud ja nende tegelased kokku panema ja sealt tuli vastus „Krapasakas isa“. Me

mängisime veel ka noolemängu, mul oli suurem märklaud ja isal väiksem. Õhtu tundus lühike, kuna tegevust jätkus.

Laureen Plümborg, 4.c

Ma käisin koos onuga keemias, füüsikas, politsei ja kõrgema sõjakooli töötubades. Mulle meeldis kõige rohkem keemia, kus sai teha elevandi hambapastat.

Laura-Liisa Kolomets, 4.a

Minu isale meeldis keemia töötuba, sest vahu tegemine üllatas teda kõige rohkem. Soovin, et isadepäev toimuks mitmel päeval, tahaks jõuda ka robotika töötuppa.

Karl Sebastian Puustusmaa, 4.a

Sulgpalli mängimine oli kõige lahedam. Oleks tahtnud minna ka robotikasse ja meisterdamisse, aga me ei mahtunud.

Stiina Kiisler, 4.a

Ma käisin koos emaga, sest mu isa on kaugel tööl. Ema harjutas lipsusõlme, aga sellest ei tulnud midagi välja. Veel sai ära arvata puid koore ja lõhna järgi ning kui õigesti arvasid said auhinna. Kuna me ei võitnud, siis ei tea, mis auhind oli.

Meisterdamises sai teha huvitavaid materjalidest põnevaid nukke, kleepides neile liikuvaid silmi, karvast traati ja pärleid. Mina tegin vanast veinipudeli korgist uue ja laheda nuku. See mulle eriti ei meeldinud, et huvitavad asjad olid kellaajaliselt ja tahtjaid oli palju. Olgem nüüd ausad, kuna tegevust oli teistegi töötubades, ei viitsinud ma eriti oodata ka.

Kaisa Riin Kingo, 4.c

Minu isa käib välismaal tööl. Tal on suur rekaauto ja ta peab vahepeal kaua sõitma. Isadepäeva üritusele ta ei jõudnud, kuna saabus alles järgmisel päeval. Aga mul on hea meel, kui ta kodus on. Isadepäevaks tegime issile tordi ja kinkisime lilled. Ta on kõige parem isa.

Pernel Saar, 4.a

Sulgpall meeldis. Ja 3D piltide vaatamine. Olen seda varem harjutanud ja nägin neid kujundeid.

isa Mati

Kõik oli tore. Robotikasse ei pääsenud löögile, aga õnneks on meil kodus enam-vähem samasugune lego olemas.

isa Krister

Isadel ja lastel oli võimalus tegeleda nii näputööga kui ka mehisemate harrastustega.

Sportisime tervise nimel

Adele Tamberg ja Helene Metsmaa, 5.b klass

12. – 16. septembrini oli üleriigiline tervisenädal, mille eesmärgiks oli viia inimesed lähemale spordile ja tervislikule eluviisile.

Meie koolis olid iga päev erinevad ülesanded. Esmaspäeval saime korvpalli korvi visata, teisipäeval näitasime oma hüppamisvõimeid ja kolmapäeval panime proovile jalgpallioskused. Neljapäeval oli koolimaja täis muusikat, sest panime oma puusad liikuma ja tantsisime veidi ning tehti ka virgutusvõimlemist. Iga päev oli võimalik lahendada ka spordiviktoriini.

Hirmunult alustasime oma viimast tervisenädala päeva. Ees ootas krossijooks. Eks igatüks veidi kartis, aga tegelikult läks kõik väga hästi.

Esimesed kolm kiiremat tüdrukut

Tõime koolile järjekordsed võidukarikad

Helene Metsmaa ja Kiara Oja, 5.b klass

...

14. novembril toimus Viljandi spordihoones maakondlik 4.-5. klasside rahvastepallivõistlus.

Osalesid poiste ja tüdrukute võistkonnad. Meie kooli mõlemad võistkonnad saavutasid 1. koha.

Aga sellega võistlused veel ei lõppenud. 22. novembril toimus Abja Gümnaasiumis rahvastepalli finaali võistlus. Kohal oli 9 tüdrukute ja 9 poiste võistkonda.

Võistkonnad olid jaotatud kahte alagruppi. Võistlema läksime väga enesekindlalt, aga esimene mäng osutus tüdrukutel natukene raskemaks, kui arvasime. Mäng läks kolmegeimiliseks, seis jäi 2:1 meie kooli kasuks. Järgmisteks mängudeks olime juba õige tunde sisse saanud. Alagrupi võitsime!

Aja peale kokku pandud klotsidest moodustus sõna „olümpiamängud“.

olid viiendikest Kiara Oja, Helen Emilia Mätlik ning Tuule Truu. Kiiremad poisid viiendatest klassidest olid Hendrik Uustalu, Kaarel Rätsep ja Mairo Mets.

Kui jooks joostud, tulime kooliparki, kus ees ootasid meeskondlikud harjutused. Sai korvpalli põrgatada, täpsust visata, hüppisaga

hüpata ja teha muud põnevat. Pärast väsitavat päeva võis lõpuks koju minna ja panna punkti tervisenädalale!

Õpetaja Raina Luhakooder leidis, et spordinädal õnnestus ja kõik päevad olid väga toredad. Rohkem oleks tema arvates võinud olla osalejaid vabatahtlikes võistlustes.

.....

Kokkuvõtteks – kui usk on kõigis su ümber, siis ei saa midagi valesti minna. Tegime võidu nimel palju tööd ja selleni me jõudsime.

Tüdrukute võistkonnas olid Karmen Umsar (parim mängija), Kiara Oja, Helene Metsmaa, Adele Tamberg, Helis Konsa, Merit Sirg, Helena Emilia Mätlik, Lisandra Sepp ja õpetaja Raina Luhakooder.

Poiste võistkonnas olid Mark Jaak Andre (parim mängija), Jaan-Paul Varik, Madis Andres Raba, Jürgen Aas, Markus Tank, Mihkel Leetmaa, Oliver Plümborg, Mihkel Rannala ja õpetaja Riho Siil.

Annika Jaani tunneb tööst rõõmu

Helene Dimitrijevi, 8.a klass

...

Mis ainet te õpetate?

Olen klassiõpetaja ehk õpetan eesti keelt, loodusõpetust ja inglise keelt

Mis ametist unistasite lapsena?

Eks kõik lapsed unista lauljakarjäärast, minagi tahtsin lauljaks saada.

Kuidas jõudsite õpetajaametini?

Ilmselt tänu praktikale – käisin õpetajate päeval tunde andmas ja sain aru, et see on see, mis mind kutsus. Mul olid koolis väga vahvad õpetajad, kes tekitasid soovi ja tahtmise ka ise õpetajaks saada. Ülikoolis nägin, et olen valinud endale õige kutse.

Mis hariduse ja kus koolis olete omandanud?

Ma lõpetasin Tõrva gümnaasiumi ja

Tallinna ülikooli Haapsalu kolledži.

Kuidas teile meeldib siin koolis?

Millised on esmamuljed?

Väga hea mulje on jäänud: siin on hea seltskond, toredad kolleegid ja vahvad õpilased.

Mis on teile õpetajaameti juures kõige raskem?

Õpetaja töö on täis rõõmu ja lusti. See kaalub alati raskused üle. Kui üldse on midagi rasket, siis mul on hommikuti hea uni ja sellest on kõigil raske loobuda.

Mis kõige rohkem õpetajaameti juures meeldib?

See, et saan lastega tegeleda. Olen loov inimene ja mulle meeldib lastele igasuguseid mängu teha.

Õpetaja Annika tunnis tahavad kõik lapsed vastata.

Saage tuttavaks!

Oma Sõna küsis kõigilt uutelt õpetajatelt mõned isiklikud küsimused ka. Vastaja tunnend ära nimetähtede järgi.

Mis on teie

* **lemmiksöök?**

AJ: Mulle maitsevad lihtsad toidud.

Kõige suurem lemmik on

kartulipuder hakklihastme või kanaga.

RS: Spordimehe makaronid (algklasside maja õpetajad teavad, millest jutt).

AP: Pardirinnafilee toorsalatiga.

* **lemmikõpetaja?**

AJ: Keskkoolis oli minu lemmikõpetajaks mu klassijuhataja Anne Õunapuu. Ta õpetas ka keemiat.

RS: Kuna käisin põhikoolis praeguses Paalalinna koolis, siis on lemmikõpetajad ka sealt: matemaatikaõpetaja Helki Haavasalu ja emakeeleõpetaja Virve Velbaum.

AP: Õppejõud Merit Hallap Tartu Ülikoolist.

* **lemmiksaade?**

AJ: Olen jälginud väga pikalt tegelaste elu „Grey anatoomias“. Samuti meeldib mulle vaadata

erinevaid kokandussaateid.

RS: „Pealtnägija“.

AP: Vaatan televiisorit väga harva, kas uudiseid või filme.

* **lemmikraamat?**

RS: Lapsepõlves „Miki Hiir“, kooliajal „Kuristik rukkis“, nüüd on eelistatud sporditeemalised raamatud, elulood.

AP: „Raamatuvaras“

* **Mis kell hommikuti ärkate?**

AJ: Argipäeviti ärkan 6.40, kuid nädalavahetustel meeldib mulle kaua magada.

RS: 6.49

AP: Tööpäeviti kell 6, nädalavahetustel kell 8.

* **Mis teile üldse ei meeldi?**

AJ: Mulle meeldib väga süüa teha, aga mulle ei meeldi üldse pärast kokkamist kööki koristada.

RS: Ebaõiglus ja Donald Trump.

AP: Korralagedus

LILLA DAAM

Tere!

Imelik on see ilmaelu... Ühel õhtul on lumi maas, järgmisel päeval sajab vihma. Ühel hommikul tuleb heledapäine poiss rõõmsa näoga kooli, aga teisel on tusane ja väsinud. Miks? Võib olla ongi tusane sellepärast, et on väsinud? Kõik muutub, vaheldub, aeg libiseb mööda ja kaob. Ainult meie vana punane koolimaja seisab kõigutamatus rahu ja vaatab suurte klaasist silmadega staadioni poole. Kas hoonegi oleks ihanud maja ees laiuva poriväljaku asemele kunstmuruga kaetud platsi?

Kooli siseõuel on majaseinale tekkinud kell. See on küll päris uus asi, aga tore, mulle meeldib! Hämaratel õhtutel liiguvad valgustatud sihverplaadil seierid, mis tuletavad meelde, et aeg ruttab. Ära siis lase ajal niisama käest minna. Tik-tak, tik-tak... Kasuta hetki!

Õpetajate päev pani üheksandikud proovile

Katrina Merily Reimand, 9.b klass

...

„Tegu oli väga emotsionaalse ja toreda päevaga!“- just nii kommenteeris üks pedagoog õpetajate päeva.

Nimelt 5. oktoobril tähistati meie koolis õpetajate päeva. Kaks esimest tundi veetsid õpilased oma tavaliste õpetajatega ja kaks järgmist uutega. Meie kooli üheksandike ülesandeks oli asendada pedagooge ja proovida, kas õpetajaks olemine on nii lihtne, kui tundub.

Koolidirektori võimu haaras 9.a õpilane Martin Palmiste ja samast klassist oli suurte maja õppealajuhataja Kristiina Uus. Väikeste majal hoidsin silma peal õppealajuhatajana mina, Katrina 9.b klassist.

Aga mis toimus enne? Ei olnudki väga lihtne jagada, kes mis õpetaja on ja mida teeb. Toimus kokkusaamine, kus arutati, kes teevad õpetajatele tundi ja kes annavad tunde õpilastele. Alguses olid noored päris tagasihoidlikud ja keegi ei julgenud vastutust võtta, aga pärast õnneks asjad laabusid. Hiljem kogunesime veel korra, et arutada, mis meie õpetajatele ei meeldi. Neile tähelepanekutele toetudes panin mõtted riimuma ja sündis tore laul. Loo viis on võetud Justamendi laulust „Vangile ei meeldi trellid“.

Kui ma küsisin muusikaõpetajalt, mis ta arvab, kuidas 9. kl õpilased hakkama saavad, vastas ta: „Ega ma neid üheksandikke ei tunne... Aga miks nad siis hakkama ei saa? Nad on väga loovad ja tulevad kindlasti toime.“

Aga õpetaja amet pole midagi nii lihtne, kui arvasime. Me kõik saime käituda õpetajana nõnda, nagu me tahaks, et meie õpetajad meiega käituksid. Selgus, et see pole sugugi lihtne, kui sul on klass täis õpilasi, kes ainult lobisevad ja ei kuula üldse sõna. Korra majja saamisega oli mitmes kohas raskusi. Ma käisin õppealajuhatajana nii mõneski klassis korda loomas ning pidin seletama, kuidas tuleb käituda. Huvitav oli see, et kui kõlas sõna „õppealajuhataja“, siis seda ikkagi aktsepteeriti ja mind austati. On päris uskumatu, kui palju juba kas või esimese klassi õpilased ropendavad!

Samuti pidin lahendama ka ühe füüsilise vägivalla juhtumi ja olema päris karm. Oli raske otsustada, kumba last tuleks uskuda, kui mõlemad räägivad täiesti erinevat juttu. Õnneks oli probleeme vähe ja enamik üheksandikke sai oma uue tööga hakkama. Kindlasti oli abi sellest, et ühe õpetaja tundi andsid

tavaliselt kaks 9. klassi õpilast.

Hiljem toimus aktus, kus osalesid 8.-9. klassid ning õpetajad. Aktuse juhid rääkisid 5. klassi õpilaste mõtetest, mida võiks õpetajatele kinkida nende suure töö eest. Oli kuulda ka päris võimsaid asju, nagu auto, telefon ja lausa ümbermaailmareis.

Samuti esinesid aktusel ka üheksandikud, me laulsime enda tehtud laulu õpetajatest.

Üllatusesinejaks osutus õpetajate bänd, mis oli väga äge ja loov.

Tolle päeva ajutise direktori Martini lõpusõnad olid järgmised: "Direktori olemine pole niisama lihtne. Vastutus on suur. Tunnen, et tahan nüüd taanduda sellest ametist ja tagastada võimu tõelisele direktorile -härra Aavo Soopale."

Väike katkend üheksandike laulust

Ojamaal ei meeldi lollide jutt,
spikerdamist Liiva neab,
Kangrole ei meeldi olevik,
vaikust Pisarev halvaks peab.

Sinimaa on täitsa naljamees,
kirjatükke naudib Tuul,
Asu seisab koolilehe eest ja
Simsile meeldivad luud.

Õpetajahakatised võtsid oma rolli tõsiselt ning nägid välja väarikad ja asjalikud.

Aktusel kuulutati välja meie kooli tänavused aasta õpetajad:

Kaja Orobko -
aasta aineõpetaja

Katrin Männik -
aasta haridusjuht

Eve Ivask -
aasta aineõpetaja

Marika Ilisson -
aasta klassiõpetaja

Mida viiendikud kingisid õpetajatele?

- Palju lilli ja kommikarbi, sest nad on meid super hästi õpetanud.
- Kingisid tänukaardi ja lilli, sest õpetajad on head inimesed.
- Uue arvuti.
- Auto, mis on täiesti tutikas – kui oleksin miljonär –, aga praegu šokolaadi ja kaardi.
- Kaardi ja šokolaadi, sest kinkidega polegi vaja üle pingutada.
- Sooviksin kõikidele oma õpetajatele jõudu ja jaksu, et nad jõuaksid siin veel palju aastaid õpetada.
- Naerusuu ja heameele ja ühe unustamatu päeva.
- Tahaksin igale õpetajale kinkida väga pikka iga ja et ta tahaks meie koolis tööd jätkata nii kaua, kui see on võimalik.
- Ühe masina, mis kirjutab tahvlile ta mõtted, aga ta ise ei näe neid.
- Ilusa kaelakee või kõrvarõngad või midagi muud, mis talle meeldib, kui ma teada saaks, mis talle meeldib...
- Kaisukaru, pileti puhkusele ja õhupalle.
- iPhone 7, et õpetajad igal pool iga hetk uut õppimist Stuidiumi panna saaksid.
- Rõõmu ja tarkust igasse päeva, sest ma soovin, et tal oleks alati hea tuju.
- Minu arvates oleks kõige parem kingitus õpetajatele see, kui kõik lapsed kuuleksid sõna ja käituksid hästi.
- Parim kink õpetajale oleks hea tuju.
- Kõige parem kingitus õpetajale

oleks see, kui klassis oleksid kõik viisakad ja tublid.

- Vaba päeva.
- Vaikse tunni ja hea meeleolu.
- Õp Estale Ferrari.
- Õp Küllikile ümbermaailmareisi.
- Õp Virvele tahaksin kinkida auto.
- Õp Heljele edu ja lilli ja šokolaadi.
- Õp Markusele lilli ja Raffaello karbi.
- Õp Innarile mälestuskaardi ja lilli, et ta mäletaks mind, kui läheb kunagi pensionile, sest ta on naljakas ja väga tore.

Need olid viiendike mõtted. Küllap nad oma mõtted kunagi teoks ka teevad.

Anneli Paulus tuli kolleegiks oma õpetajatele

Triinu-Mai Miller ja Eliise Ots, 7.b klass

...

Kus koolis te käisite?

Ma olen käinud siinsamas koolis, mis tollal kandis nime Viljandi Maa-gümnaasium.

Kas teil on koolist häid mälestusi?

On küll, loomulikult. Mulle väga meeldis koolis käia. Eks ma olin selline krutskeid täis tüdruk ka. Mõnigi kord pidi õpetaja mind naermise ja itsitamise pärast tunnist ukse taha saatma, et seal rahuneksin. Meil oli väga tore kooliaeg ning õpetajad olid toredad. Eriti eredalt meenub õpetaja Alli Lunter, kes gümnaasiumi lõpus ütles, et ma võiksin minna õpetajaks õppima.

Kuidas te sattusite siia kooli tööle?

Mina leidsin endale selle kooli ja kool leidis hiljuti minu.

Kelleks te väiksena saada tahtsite?

Õpetajaks, kohe kindlasti õpetajaks.

Kas teil on mõni lõbus lugu oma praeguse tööga seoses?

Ma arvan, et iga päev juhtub tundides midagi sellist, mis toob naeratuse näole ja teinekord naerame koos õpilastega. Nii ilmselt ongi kõige õigem, et selle raske koolipäeva sees suudaksime koos lastega ikkagi naerda.

Mis oli kooliajal teie lemmik-õppeaine ja miks?

Mulle meeldis väga eesti keel ja samas ka võõrkeeled – inglise ja saksa keel. Minu jaoks oli keeli kuidagi lihtne õppida.

Meie kooli vilistlane Anneli alustas tööd logopeedina.

Kas teil on ka mingi huviala, millega tegelete?

Jaa, olen kogu oma elu tantsinud. Lapsena tegelesin aastaid võistlustantsuga. Täiskasvanueas olen tantsimisega jätkanud: kõigepealt tegelesin idamaiste tantsudega, hetkel tantsin latiinot.

Riho Siil on kodulinna rahul

Emma Sepp, 5.b klass

...

Mis siin koolis meeldib ja mis ei meeldi?

Meeldib see, et on palju õpilasi ja head kolleegid. Õues staadionil võiksid olla paremad tingimused.

Kus te varem töötasite?

Saku gümnaasiumis kehalise kasvatuse õpetajana.

Miks te just meie kooli tulite?

Olen ise kasvanud üles Viljandis.

Kas te tahate jõuda oma tööga kaugemale, näiteks hakata eratreeneriks? Või soovitegi jääda meie kooli?

Isegi kui tahaksin, siis kool ei takistaks eratreenerina töötamist, aga praegu olen siin väga rahul!

Kelleks tahtsite lapsena saada?

Seda, et kehalise kasvatuse õpetajaks tahan saada, teadsin umbes seitsmendas klassis. Väiksemana tahtsin saada sportlaseks, minna olümpiamängudele jne.

Kus te kehalise kasvatuse õpetajaks õppisite?

Tartu ülikoolis bakalaureuse-õppes ja Tallinna ülikoolis lõpetasin magistriõpingud.

Mis on teie lemmikspordiala?

Lemmiksport, mida ka ise tein, on kergejõustik: kümnevõistlus ja teivashüpe. Parim saavutus oli 2003. a Euroopa juunioride klubide karikavõistlustel Türgis saavutatu.

Õpetaja Riho tunneb rõõmu õpilaste võitudest.

Tähed särasid pärimusmuusika aida laval

Kiara Oja ja Helene Metsmaa, 5.b klass

...

30. novembril toimus Viljandi pärimusmuusika aidas Playback-võistlus „Tähed laval“.

See üritus toimus juba kolmandat aastat. Võistlusel osalesid Viljandi kolme põhikooli parimad esitused. Vanusegrupid olid järgmised: 3.-4. klass, 5.-6. klass ja 7.-9. klass.

Meie koolist osales kuus gruppi. Esimesena astusid lavale meie kooli 4.c klassi lapsed, kes esitasid laulu „Waka Waka“. Selles astmes võistles veel ka 4.b klass.

5.-6. klasse esindasid meie koolist kolm rühma. Lisaks meile veel kaks

esitust 6.b klassist. Parimaks osutusime meie looga „Chandelier“, kus Kiara võimles ja Helene jäljendas laulmist. Emotsioonid olid laes ja esikoht tundus uskumatu. „Me läksime võitma ja seda ka tegime,“ peaks tagantjärele nentima. Meie omadest tulid auhinnalisele 3. kohale veel Jete Liisa Kiik ja Liisel Pöder, kes esitasid loo „Money, money“ filmist „Kabaree“.

Lavale astusid ka kõigi kolme kooli õpetajad. Meilt esinesid seekord ainult meesõpetajad, üks neist oli meie kooli direktor. Nad esitasid Best B4 lugusid.

Päev oli pikk ja menukas. Loode-tavasti tuleb Playback ka järgmisel aastal!

Kiara esinemine oli lummas.

Koolitatud kadriseandid tulid meile õnne ja tervist tooma

Teele Laikoja, Annika Narusberg ja Liisi Sootna, 8.c klass

...

25. novembril üllatasid väikeste maja lapsed suuri kadriseantide külaskäiguga.

Iga klassijuhataja õpetas oma klassile kadrilaule ja -tavasid. Koos pandi kokku kava ja tuldi suurde majja seda esitada. Väike erinevus teistest oli aga 4.c klassil. Neile ei õpetanud etteasteid nende endi õpetaja, vaid kolm tüdrukut 8.c klassist oma loovtööna.

Liisi: „Algul ei olnud meil üldse mõtteid, mida loovtööks teha. Tahtsime teha midagi väiksematega ning siis andis meie juhendaja õpetaja Asu meile hea mõtte. Nimelt õpetasime 4.c klassile kadrilapäeva kombeid ja luuletusi ning lapsed said otsida ise ka mõistatusi. Õpetaja Esta Kivisilla abiga õppisid lapsed selgeks neli laulu. Veel võeti kaasa kaks kudumistööd, et teada saada, kui hästi oskavad suured tüdrukud

tänapäeval käsitööd teha.

Saime palju lastega suhelda ja nägime erineva iseloomuga lapsi. Valisime selle klassi, kuna seal õpib minu õde.

Annika: Alguses kartsin, et keegi pole nõus klassi ees esinema, kuid kui läksime nendega rääkima, osutus kõik vastupidiseks. Osade jaotamine, kes midagi teeb, osutus päris keeruliseks, kuna esineda soovijaid oli väga palju. Minu jaoks oli see väga põnev ja huvitav kogemus.

Teele: Oli hea kogeda, et lapsed kuulasid meid ning olid kohe valmis kaasa tegema. See muutis ka meie loovtöö tegemise lihtsamaks, kui alguses tundus. Minu meelest oli see küll veidi aegavõttev, kuid väga põnev kogemus, saime teha koostööd erinevate ja lahedate lastega.

Väikesed kadriseandid 8.c klassis esinemas.

Puder ruulib

Anna K. Mathilde Asu ja Katariina Visnap, 7.b klass

...

Rõõmsad pudrukeetjad hakkavad Johannese kodus toitu valmistama.

Meie kooli 3.c klass tegi pudrukuu raames erinevaid putrusid. Klass jagati nelja gruppi. Iga grupp kogunes erinevasse koju, kus tehti ühiselt puder valmis. Õpetaja käis iga gruppiga kaasas.

Matthiase ema töö juures tehti bubertit, mis koosneb mannast ja vahustatud munadest. Seda võis süüa kisselliga ja külmutatud marjadega või hoopis panna saiaga ahju küpsema.

Marteni kodus tehti riisiputru õuna ja kaneeliga. Viimane andis üllatuslikult hea maitse.

Johannese pool valmistati tatra-putru erinevate lisanditega, nagu kukeseened, praesibul, hapukoor, hakkvorst, hapukoor ja maitseroheline. Neid võis oma soovi järgi peale puistata.

Mihkli juures tehti ahjus kruubi-putru liha, porgandi ja sibulaga. See maitstes üllatavalt hästi, kuigi alguses tekitas väikesi kahtlusi.

Tore oli see, et lapsed ja vanemad tegutsesid koos. Kõikidele osavõtjatele maitstes omatehtud puder palju rohkem. Ka vanematele meeldis väga lastega ühiselt aega veeta.

Töötasime taas talus

Annabel Mädamürk, 3.c klass

...

Ootasin suure põnevusega sõitu Kopra tallu. Oleme seal varemgi klassiga käinud. Talu perenaine Merike näitas meile, kus peame tööd tegema. Me lõikasime oksid ja raiusime puud. Metsas oli koprarada. Seal ei saa rada teha, kui puud on ees - need peab ära vedama. Töö ajal leidsime puravikke ja ühe roosa kärbseseene. Hendrikul oli seene-raamat kaasas ja selle järgi saime teada, mis seentega tegu oli.

Õpetaja tundis palju rõõmu lastest, kes tööd tegid. Pärast tööd läksime lõkkeplatsile, kus grillisime vorste. Kanuuga me sel korral sõita ei saanud, selle asemel mängisime peitust ja jooksisime niisama.

See oli üks maailma paremaid päevi. Mulle meeldis see päev väga sellepärast, et saime palju looduses olla ja nägime palju huvitavat.

Aitäh!

Seitsmendikud otsisid jõest Kalevipoja mõõka

7.b mõtteid kogus Külliki Asu

Me käisime klassiga Jõgevamaal. Külastasime Kääpa külas Kalevipoja muuseumi, Palamusel Oskar Lutsu muuseumi ja Kassinurme hiies.

Mulle meeldisid Kalevipoja muuseumis legendid Kalevipoja kohta. Tekkis küsimus, kas uskuda neid või mitte.

Ingrid

Mulle jäi kõige paremini meelde see, kui ma panin endale muuseumis gaasimaski pähe, ja see, kui käisime mõõka otsimas.

Carl-Alex

Muuseumi juures oli ka seikluspark. Kui tahtsid sinna sisse minna, pidid aiale kolm korda koputama.

Inimestel, kes on sinna läinud ilma koputamata, on pärast midagi halbajuhtunud.

Maribel

Mulle meeldis kõige rohkem Kalevipoja muuseum. Giid rääkis väga huvitavalt ja oli ise vaimustus. Saime teada, et Kääpa jõe põhjas on Kalevipoja mõök. Mõök pidavat ennast kätte andma sellele, kes on millegi poolest üle keskmise. Kahjuks ei näinud meie klassist seda mõõka keegi.

Kui jõudsime Palamusele, nägime esimese asjana poe seinal „Kevade“ filmi grafitit. Kohe hakkas silma ka tuttav võttekoht jõe ääres. Põhja-

lastud parve ei toodud veest välja, kuid see oli nii ammu, et sellest poleks nagunii enam midagi praeguseks alles. Muuseumis räägiti kooli ajaloost, raamatu prototüüpidest ja vana aja koolist. Sai istuda köstri toolil ja hernestel põlvitada. Pahad lapsed pandi sel ajal nurka. Õnneks on need „võlud“ tänapäeval kadunud.

Katariina

Kassinurme linnamäel me söime ja vaatasime ise linnuses ringi. Muidu oli seal lahe, aga mul oli väga külm.

Kärt

See klassiekskursioon oli õpetlik.

Kertu

Mängisime raamatukangelasi

Helena Marie Hannus ja Johanna Madleen Lond, 4.b klass

Reedel, 21. oktoobril oli meie koolis projektipäev. Õpilased tulid kooli raamatutegelaste riietes. Esimesel tunnil jutustasid kõik, kelleks nad end on riietanud: Marion Lisel oli päkapikk, Helena oli võlur Harry Potterist, Johanna Madleen Liisa Bullerby lastestjne.

Teisel tunnil tuli külla Kultuuriakadeemia üliõpilane Eduard Tee, kes lugese meile ette raamatust „Väike Tjorven, Pootsman ja Mooses“.

Õpilased mõtisklevad projektipäeva üle

Päev algas põneva loenguga, kus meile räägiti, mida tegema hakkame. Seejärel valisime endale 3-4-liikmelised meeskonnad ja seiklusterohke päev võis alata.

Me pidime tegema koolile reklaamklipi. Monteerimine oli meile uus ja huvitav ning saime sellega üsna ruttu valmis. Siis läksime reklaami tõlkima, kuid kahjuks ei saanud me seda teha. Pärast söömist näitasime kõik üksteisele oma teoseid.

Sandra

Projektipäeval olid tavalisest teistsugused tunnid. Mulle meeldis „Nutikas matemaatika“. Pidime kirjutama Rooma ja araabia numbreid. Veel meeldis mulle see, et pidime gruppides tegema filmi sellest, mis meie koolis toredat on.

Angelika

Selle päeva oleks teinud paremaks see, kui meile oleks kõik ilusasti lahti seletatud ja oleks rohkem aega antud. Aga muidu oli see päev väga huvitav ja sellist tahaks veel.

Franko

Mulle meeldis päeva algus. Me tegime plaani koolireklaami jaoks. Kuid mulle ei meeldinud päeva lõpp, sest kellelgi meie grupist ei olnud juhet, millega telefonist

3.c klassi värvikad raamatukangelased elasid hästi oma rolli sisse.

Kui Eduard oli lugemise lõpetanud, rääkis ta endast ja õpetas meile mängu „Zip-zap-zop“.

Pärast tegime enda klassis naljakat muinasjutu. Kui jutt valmis, pilt värvitud ja lugu loetud, läksime 4.c

klassi. Seal moodustasime neljased rühmad ja mängisime Kaboomi. Seejärel tegime järgmises ruumis Kahooti Eesti lasteraamatute ja Pipi Pikksuka kohta. Meile meeldis väga see päev!

videoklippe arvutisse tõmmata ja keegi ei laenanud ka seda meile. Nii et lõpuks me ei saanudki koolile reklaami teha.

Anna-Triin

Kuna meie grupis oli mõtteid palju, oli keeruline alustada. Läks päris tükk aega, kuni me filmitud saime. Olime jätnud liiga vähe aega monteerimiseks. Selles olime päris kogemematud - programm oli võõras ja ma ise ei olnud kunagi midagi sellist teinud. Pärast kahte tundi rasket tööd jõudsime isegi õigeaks ajaks saali. Õppisin palju uut ja loodan, et kordame seda tulevikuski. Oli tore ja põnev päev.

Katariina

Filmimisega sai meie grupp ilusti hakkama, kuid muuga oli raskusi. Koolis ei leidunud ühtegi iPhone'i juhet, millega oleks saanud videoklipid arvutisse tõmmata. Lõpuks õnnestus siiski Facebooki kaudu need arvutisse saata. Me töötlesime videot umbes viis minutit. Seejärel palusime ühelt c klassi poisilt abi, et too selle arvuti kõvakettale tõmbaks. Üllatus-üllatus! Ta keeras kõik tuksi, video kustus ära ja kõik oli olnud asjatu.

Paula

8. a klassi arvamused projektipäeva vigade ja vooruste kohta:

- vähe aega monteerimiseks, tõlkimine, raske oli filmida, palju rahvast, tiimikaaslane lahkus, Movie Maker oli keeruline, osa õpetajaid ei teadnud, mida nad tegema peavad, väljas oli külm, mõned tööjuhendid olid segased, oleks võinud ette teatada, et juhtme peab kaasa võtma, segadus failide laadimisega;

+ tunde polnud, sai õues käia, huvitav vaheldus, oli lõbus, sai kiiresti koju, sai teiste klassidega suhelda, teiste videote vaatamine oli tore, sai arvutis olla, õpetajad ei seganud tööd, oli teistmoodi ja huvitav päev, rühmatöö, sai tundidest ära, sai enda fantaasiat kasutada, koostööd arendada.